

dersøgelse, der næppe i sig selv kan siges at stride imod de paagældendes religiøse Overbevisning.

Man har derfor foreslaaet, dels at et Barn kun skal kunne forlanges undtaget fra Skolelægens Undersøgelser, naar det ved hvert Skoleaars Begyndelse møder med en Attest fra en praktiserende Læge om at være under et Tilsyn af samme Omfang som Skolelægens, dels at Udeblivelse fra Skolelægens Undersøgelse i modsat Fald skal betragtes som Skoleforsømmelse. Lægeattesten bør udstedes paa et af Sundhedsstyrelsen godkendt Skema, idet man herved sikrer sig at kunne faa Oplysninger om privat undersøgte Børn til Brug ved Udarbejdelsen af en samlet Oversigt over Sundhedstilstanden blandt de skolesøgende Børn.

Naar Skolelægetilsynet som almindelig Regel skal være obligatorisk, følger allerede heraf, at det ogsaa bør udøves i *Skoletiden*, da man ellers ikke kan vente, at Børnene vil give Møde til Skolelægens Undersøgelse og heller ikke har Midler til at tvinge dem dertil. Derfor vil man heller ikke kunne udstrække det pligtmæssige Skolelægetilsyn til at omfatte Børn, der er udtaget af Skolen til Hjemmeundervisning (jfr. Lov om Folkeskolen af 18. Maj 1937 § 45, Stk. 2), men man kan give Forældrene Adgang til at fremstille Børnene for Skolelægen, naar de møder paa den kommunale Skole i Skoledistriktet til forud opgivet Tid. Forældrene maa da selv afgøre, om de vil benytte sig af dette Tilbud.

De nærmere Regler for Skolelægens Virksomhed og dennes Omfang maa fastsættes i et *Reglement*, som stadfæstes af Undervisningsministeren efter Forhandling med Sundhedsstyrelsen. Herom henvises nærmere til Bemærkningerne til § 10.

Det er en Selvfølge, at Skolelægen for at kunne opfylde sin Opgave maa have Adgang til alle Skoler og Lokalteter, der falder ind under hans Tilsyn.

Til § 2.

Der er fra alle Sider Enighed om, at det fulde Udbytte af et Skolelægetilsyn kun kan opnaas, naar Skolelægen bistaas af en *Skolesundhedsplejerske*. Naar man foretrækker denne Betegnelse fremfor Betegnelsen Skolesygeplejerske, skyldes det, at Sundhedsarbejdet i Skolerne stiller andre Krav end Plejen af de syge.

Den vigtigste Opgave for Skolesundhedsplejersken er at opretholde Forbindelsen mellem Skolen og Skolelægen paa den ene Side og Hjemmene paa den anden Side i alle Spørgsmaal, der vedrører Børnenes Sundhed. Hun skal bringe Skolelægens Be-

sked til Hjemmet i Tilfælde, hvor Forældrene ikke selv har kunnet møde hos Skolelægen, kontrollere, at Skolelægens Anordninger og Raad til Hjemmene — herunder Lægebehandling af Børnene — følges, og i det hele ved Besøg i Hjemmene virke for Forbedringer i Hygiejnen og være Hjemmene behjælpelige hermed. Endvidere skal hun meddele Skolelægen sine Indtryk af Hjemmenes hygiejniske og økonomiske Forhold.

Dernæst skal Skolesundhedsplejersken være Skolelægen behjælpelig under Lægearbejdet paa Skolen og skal varetage forskelligt hygiejnisk Arbejde paa Skolen, særlig Arbejde med Utøj og Urenlighed.

Alle disse mangeartede Opgaver stiller Krav om en alsidig Uddannelse, omfattende ikke alene almindelig Sygeplejerskeuddannelse, men ogsaa særlig Uddannelse i Børnesygepleje og Kendskab til Socialhygiejne og Socialforsorg.

Det er derfor ønskeligt, at der ved en Skole eller en Kreds af Skoler ansættes en særlig Skolesundhedsplejerske med denne Uddannelse, og i dette Tilfælde foreslaas i Forslagets § 11, Stk. 2, Statens Tilskud beregnet i Forhold til et højere Beløb end ellers.

Efterhaanden som der paa Skolen for Sundhedsplejersker i Aarhus uddannes Sundhedsplejersker, som ansættes rundt omkring i Kommunerne til Varetagelse af det i Lov Nr. 85 af 31. Marts 1937 omhandlede Tilsyn med Spædbørn, vil der ogsaa kunne være Tale om at knytte disse til det skolehygiejniske Arbejde i det Omfang, hvori deres egentlige Hovedopgave — Tilsynet med Spædbørnene — tillader det. (Herved bemærkes, at det i Indenrigsministeriets Cirkulære af 3. Juli 1937 er antaget, at en Sundhedsplejerske i Byerne vil kunne tilse ca. 300 Børn (Spædbørn) og paa Landet ca. 250 Børn aarlig, idet det dog her maa tages i Betragtning, hvorledes Sundhedsplejerskens Befordring ordnes).

Såalænge man ikke paa denne Maade kan regne med Assistance af en særlig Sundhedsplejerske, vil Skolelægen, navnlig paa Landet, foreløbig kunne være henvist til at benytte sig af den Hjælp, der kan ydes ham af Skolen eller af allerede ansatte Sygeplejersker (Menighedssygeplejersker og kommunale Sygeplejersker).

Da man tillægger det Betydning, at det i § 4 omhandlede Spørgeskema udfyldes saa omhyggeligt som muligt, vil det — som af Hygiejnekommissionen foreslaaet — være naturligt, at Sundhedsplejersken er behjælpelig hermed, naar